

τάνγ οὐδέ δρυτόμῳ χαλκῷ, οὐδ' Ἄϊολῳ ἔυρῳ
οὐδατῳ δ' ἕξερύερ δ' ὠαται, τῷ ἐν ἴει πέπασα:
ὡς σέλεχῳ τᾶς εὐτυχίας ὑμέωντε τεκέωντε
ἀσεμφές σεῖοι σε(α)λθυμλίον οὔτιν' ἀέλλη.

λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμᾶν τίλε λήγῃ ἀοιδᾶς.
ΑΛΛ' ἔτι δηδάω; καιρός μ' ἐντεῦθεν ἀπενδῆρ;
ἅ κυανόφρυς ἐρωτίς ἐμὰ τᾶς οὐκ ἐπιλάσω,
νωλεμέως καλέει με σφάγματα πυκνὰ χέοι(α):
καὶ σέφανορ πλέκεται χάριέρ μοι δῶρορ ἔσεο(δ),
τὸρ μαλακῶς πνεῖοντα πόδωρ πορὶ κρατὶ φυλάσωρ,
πρὶς περᾶκιστ' εὐφρωρ ἐρατᾶ μετὰ παιδί χορυσῶ.

Θ. ἄδιορ ὦ ποιμᾶρ τὸ τὸρ μέλῳ ἢ μέλι χλωρόρ.
ἐυξαίμω τῷ ἀείδοντῳ ἢ ὑπὶ πλεῖσορ ἀκδερ,
τόσσα χάρις λιγυροῖσι ποῖς ἀπο χείλεσι λείβει.
ναῦ δὲ τίλαρ σείχαις ὀδὸρ ἔξοχα θυμὸρ ἰανθεῖς.
ἄιθι μοι δ' εἰκ' ναῦ τοι σωοδοιπόρορ ἦμ(λ),
ἢ τάχα καὶ τῶει πόη ἐμᾶρ γαλάτταρ ἴδοιμι.

ἦνι δ' ἐ τοι τάδε μάλα γέρας μόλις ἄξιον ὠδᾶς,
ξαῦ δ' ὀλίγω δῶρω μεγάλα χάρις ἐντὶ τίλοισι.
θυμῶ(ι) ὡς τὴ τίλωρ, πολὺ μᾶλλον ἑταῖρα τίλάσω
ἀλλ' ἀνώϊστ' ἀπῆνδ'. ἄρα μὰ Δία δεινὸς ἐρασιῆς,
τὸρ μὲν ἔρωρ δολοροῖσι λίνοις οἷς τόσσορ ἀφέλκει:
συγνὸς ὅς ἀνδρώπας καὶ θήρια πάντα δαμάσσει.

σίτηα δὲ σίτηα νέμεο(δ) οἷες λύνῳ ἄρ(α) καθεύδ(ει).
ἐνθάδε χ' ἅ μελίττα πολὺς δ' ἐτε κισὸς ἐπαινεῖ.
εἰτ' ὑμμερ ποτὶ τὰρ κρέαναρ ὑπὸ λισάδι πέτ(ρ)α,
ἄδύ τι μελπόμ(εν) σύριγι λιγυροῦ ἀξῶ.

ὡς οἱ μὲν τὰ τοιαῦτα ποτ' ἀλλάλως ἀγόρευορ,
τῶρ τάδ' ἔλεξ' ἦδη, τάδε λοιπὰ ἢ ἐς ὑσδρορ ἀσῶ.
ναῦ ἐμὲ παύ(ε)σθαι κέλεται χρόνῳ ὠκέα φεύγωρ.
ἄτ' ὑμνήσ(αι) γάμω πρόφρωρ ὑπὶ τῷδε χαρεῖης.

Τ Ἰ Λ Ο Σ

τά